

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.174 van 30 mei 2002
in de zaken A. 71.543/VII-14.770
71.544/VII-14.771
71.545/VII-14.772.**

In zake : I. de b.v.b.a. Frans VAN GUYSE EN ZONEN,
 II. 1. Frans VAN GUYSE,
 2. Julia D'HOLLANDER,
 III. Jozef VAN GUYSE,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat K. VAN HOOBEKE,
 kantoor houdende te GENT,
 Coupure 162

tegen :

I. + II. + III.
de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest
(OVAM),
die woonplaats kiest bij
Advocaten P. LUYPAERS en H. DERDE,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN
IJzerenmolenstraat 105.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. Frans VAN GUYSE EN ZONEN op 7 oktober 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest van 6 augustus 1996, houdende de ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen, gelegen achteraan het bedrijf aan de Voorhoutstraat te Stekene (RS-V/PJ-VK/96239v) (zaak A. 71.543);

Gezien het verzoekschrift dat Frans VAN GUYSE en Julia D'HOLLANDER op dezelfde datum hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest van 6 augustus 1996, houdende de ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen, gelegen achteraan het bedrijf aan de Voorhoutstraat te Stekene (RS-V/PJ-VK-96237) (zaak A. 71.544);

Gezien het verzoekschrift dat Jozef VAN GUYSE op dezelfde datum heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest van 6 augustus 1996, houdende de ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen, gelegen achteraan het bedrijf aan de Voorhoutstraat te Stekene (RS-V/PJ-VK/96238v) (zaak 71.545);

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 21 mei 2001 waarbij de zaken worden gevoegd;

Gelet op de beschikking van 21 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 maart 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. DENYS die, loco Advocaat K. VAN HOOREBEKE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat H.-K. CARÊME die, loco Advocaten P. LUYPAERS en H. DERDE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaken als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Voorliggende zaken hebben betrekking op de ambtshalve verwijdering van afvalstoffen die zich bevinden op een terrein, gelegen te Stekene, Voorhoutstraat 13.

De verzoekende partijen Jozef VAN GUYSE, enerzijds, en Frans VAN GUYSE en Julia D'HOLLANDER, anderzijds, zijn mede-eigenaars van het bewuste terrein, de b.v.b.a. Frans VAN GUYSE EN ZONEN is huurster van het terrein.

De bedrijfsactiviteit van de b.v.b.a. Frans VAN GUYSE EN ZONEN omvat voornamelijk de opslag en transport van goederen.

1.2. De partijen betwisten niet dat de OVAM op 12 oktober 1989 lastens de toenmalige p.v.b.a. VAN GUYSE een proces-verbaal opstelde voor het opslaan (bouw- en sloopafvalstoffen) en het verbranden van afvalstoffen achteraan het bedrijf aan de Voorhoutstraat te Stekene.

1.3. Op 22 april 1993 worden de p.v.b.a. VAN GUYSE EN ZONEN, het echtpaar Frans VAN GUYSE-D'HOLLANDER en het echtpaar Jozef VAN GUYSE-VAN BROUCKAERT door de OVAM respectievelijk als exploitant en als (mede)eigenaars formeel in gebreke gesteld om de opgeslagen afvalstoffen vóór 10 mei 1993 te verwijderen.

Het schrijven dat aan de p.v.b.a. VAN GUYSE EN ZONEN is gericht luidt als volgt :

“Betreft : Ingebrekestelling voor het storten van afvalstoffen.

Geachte Heren,

Volgens onze gegevens bent u als exploitant van de terreinen gelegen aan de Voorhoutstraat 83 (toestand 1992) te Stekene in overtreding met de milieuwetgeving.

Bij een recent bezoek aan uw exploitatie in Stekene, blijkt een grote hoeveelheid afvalstoffen onvergund en onverantwoord naar bodembescherming toe, te zijn gestort. Deze afvalstoffen omvatten o.a. schroot, organisch afval, afbraakmaterialen, smeeroliën, ... en vormen een bedreiging voor de volksgezondheid en het leefmilieu.

De OVAM stelt u hiervoor als exploitant formeel ingebreke. Verder eist de OVAM de verwijdering van alle afvalstoffen vóór 10 mei 1993. Tevens dient u tegen deze datum de nodige onderzoeken en preventieve maatregelen voor te

leggen aan de OVAM om verder contaminatie van de bodem uit te laten voeren met o.a. smeerresiduen te voorkomen.

De verwijdering van de afvalstoffen dient te gebeuren naar een daartoe vergunde inrichting op een milieuhygiënische wijze en onder controle van de OVAM. Indien u de nodige bewijzen van afvoer en vernietiging niet aan de OVAM kunt voorleggen, aanzien wij de verwijdering als niet uitgevoerd en kunnen wij dit dossier niet afsluiten. De bodemonderzoeken en preventieve maatregelen dienen de volle goedkeuring van de OVAM te krijgen alvorens deze worden uitgevoerd.

Indien u de opgelegde maatregelen niet uitvoert, gaat de OVAM over tot de ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen volgens art. 21, § 2, c van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 en zoals gewijzigd volgens art. 54, 5° van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid van 12 december 1990.

De afvalstoffen worden in dat geval ambtshalve verwijderd in opdracht van de OVAM waarbij de gemaakte onkosten via juridische weg van u zullen teruggevorderd worden.

(...)"

Het schrijven naar de andere verzoekende partijen is inhoudelijk vrijwel identiek, met dien verstande dat zij als eigenaar in gebreke werden gesteld.

1.4. Met aangetekende brieven van 8 juni 1995 worden de b.v.b.a. VAN GUYSE EN ZONEN, het echtpaar VAN GUYSE-D'HOLLANDER en het echtpaar VAN GUYSE-BROUCKAERT uitgenodigd voor een hoorzitting i.v.m. de ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen.

Het schrijven aan de b.v.b.a. VAN GUYSE EN ZONEN luidt als volgt :

“

Betreft :Gemotiveerde uitnodiging hoorzitting en gemotiveerde kennisgeving
--

Geachte,

Volgens onze gegevens bent U exploitant van de terreinen gelegen te (toestand op 01.01.1991) Stekene 3de Afd. Kemzeke Sec. A 6de blad nrs. 1566 p en 1561. Op deze terreinen bevinden zich afvalstoffen in strijd met de milieuwetgeving.

Bij een bezoek aan hogervermelde terreinen bleek een grote hoeveelheid afvalstoffen zonder vergunning en onverantwoord naar bodembescherming toe, te zijn gestort. Deze afvalstoffen omvatten o.a. afbraakmaterialen, schroot, organisch afval, smeeroliën, ... en vormen een bedreiging voor de volksgezondheid en het leefmilieu.

Bij aangetekend schrijven dd. 22.04.1993 referte R.S-S.EVD-VK-IB-93/2677 werd u als exploitant van de betrokken terreinen, behoorlijk in gebreke gesteld en aangemaand om de illegaal gestorte afvalstoffen te verwijderen voor 10 mei 1993 naar een daartoe vergunde inrichting en onder controle van de OVAM met voorlegging van de afvoer- en vernietigingsbewijzen. Tevens diende u tegen deze datum de nodige onderzoeken en preventieve maatregelen voor te leggen aan de OVAM om verdere contaminatie van de bodem met o.a. smeerresiduen te voorkomen.

De OVAM besluit deze ingebrekestelling door aan te kondigen dat bij gebreke aan de naleving van de hierboven opgelegde maatregelen binnen de gestelde termijn, zij zal overgaan tot de ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen, met recuperatie van de gemaakte kosten via gerechtelijke weg.

U heeft dan ook volkomen nagelaten de U opgelegde maatregelen na te leven, zowel vóór de gestelde termijn van 10 mei 1993, als tot op heden.

De aldus niet verwijderde illegaal gestorte afvalstoffen, in overtreding met artikel 12 van het decreet betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen van 02 juli 1981, zoals gewijzigd door het decreet van 20 april 1994 (Belgisch Staatsblad 29 april 1994, blz. 11.453 en volgende), betekenen kennelijk een risico voor schade of hinder voor mens of leefmilieu.

Op grond van artikel 37 van het decreet betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen van 02 juli 1981, zoals gewijzigd door het decreet van 20 april 1994, en op grond van bovenstaande motivering, beslist de OVAM om tot de ambtshalve verwijdering van de hierboven genoemde afvalstoffen op uw kosten over te gaan.

U wordt hierbij aangetekend van deze maatregel in kennis gesteld.

Op grond van hetzelfde artikel 37 van het decreet betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen van 02 juli 1981, zoals gewijzigd door het decreet van 20 april 1994, wordt U hierbij uitgenodigd op een hoorzitting in de lokalen van de OVAM, Kanunnik Dedeckerstraat Nr. 22-26, 2800 Mechelen, op 29 juni 1995, 13.00 uur. U dient zich aan te melden aan de receptie.

Deze hoorzitting strekt ertoe U in de gelegenheid te stellen uw standpunt naar voor te brengen.

Inventaris van in bijlage gevoegde stuk(ken) :

Enig stuk : kopie van de aangetekende ingebrekestelling dd. 22.04.1993,
Nr. RS-S\EVD-VK-IB-93\2677
(...)”.

De andere brieven van 8 juni 1995 zijn inhoudelijk gelijklopend.

1.5. Op 29 juni 1995 wordt Jozef VAN GUYSE, zaakvoerder van de b.v.b.a. VAN GUYSE EN ZONEN, door een toezichthoudend ambtenaar van de OVAM gehoord.

Hij verklaart wat volgt :

“Mijn bedrijf beschikt over de nodige exploitatievergunningen. Alle afvalstoffen zijn verwijderd. Op mijn bedrijf liggen de bewijzen ter inzage. De bodem werd proper gemaakt. Ik leg 3 foto's neer ter zitting waaruit blijkt dat mijn verklaring strookt met de huidige toestand van mijn terrein”.

1.6. Op 31 juli 1995 richt de OVAM volgend schrijven aan Meester P. LUYPAERS :

“Betreft : - Plaatsbezoek van 20.07.1995 (dossier VAN GUYSE)
- Studie Maaseik

Meester,

Volgende vaststellingen werden door de Heer Vincent KINDT van de OVAM gemaakt bij het plaatsbezoek aan de inrichting van de BVBA J. VAN GUYSE EN ZONEN te Stekene :

Het terrein werd genivelleerd en de lekkende vaten met olie-derivaten zijn verdwenen. Er rest nog een zwartkleurige zandbodem.

Het terrein is in zijn geheel opgehoogd met steenpuin, bouw- en sloopafval, asresten (van SIDMAR volgens de Heer VAN GUYSE), aarde, ...

Volgens de Heer VAN GUYSE is dit al jaren zo.

De Heer VAN GUYSE vermeldt dat dit terrein kadastraal gekend is als landbouwgebied.

Administratief werden 7 stortbonnen (zie bijlage) overhandigd.

Besluit :

- De verwijdering van de afvalstoffen verliep niet onder toezicht van de OVAM. Bijgevolg is controle van de effectiviteit van de opgelegde maatregel moeilijk. De weegbonnen (overhandigde documenten) zijn eveneens niet overtuigend, gelet op de activiteiten van de Heer VAN GUYSE (transporten).
- Het achterliggend terrein is verhard met allerlei afvalstoffen teneinde als stalplaats voor laadkisten te kunnen dienen. Indien dit terrein inderdaad landbouwzone is (werd bevestigd door de milieu-ambtenaar van de gemeente), is dit niet toelaatbaar.

Derhalve dient nagegaan te worden of hier conform art. 37 kan gehandeld worden.

In bijlage werd eveneens de studie toegevoegd die uitgevoerd werd op de terreinen te Maaseik bij de Heer SLOOTMAKERS.

(...)”.

1.7. Met aan aangetekend schrijven van 6 augustus 1996 wordt aan de b.v.b.a. VAN GUYSE EN ZONEN de eerste thans bestreden beslissing betekend.

Ze luidt als volgt :

“Gemotiveerde kennisgeving van de beslissingen van de OVAM na hoorzitting Geachte,

De OVAM stelde op 12.10.89 Proces Verbaal op lastens de BVBA VAN GUYSE voor het opslagen (bouw- en sloopafvalstoffen) en het verbranden van afvalstoffen achteraan het bedrijf aan de Voorhoutstraat te Stekene.

Op 21.06.95 werd in het kader van artikel 37 van het decreet betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen van 02.07.1981, zoals gewijzigd bij het decreet van 20.04.1994 een hoorzitting georganiseerd in de kantoren van de OVAM. U werd persoonlijk uitgenodigd per aangetekende brief met referentie RS-S\EVD-VK-IB-93\2678 op deze hoorzitting.

U hebt op deze hoorzitting, in naam van de B.V.B.A. VAN GUYSE EN ZONEN, de volgende verklaringen afgelegd inzake het illegaal storten van de afvalstoffen, Stekene 3de Afd. Kemzeke Sec. A 6 de blad nrs. 1566p en 1561 (landbouwgebied) :

- Alle afvalstoffen zijn verwijderd en ik beschik over de bewijzen hiervan. Deze zullen overhandigd worden aan de OVAM.
- De bodem werd proper gemaakt.

Bij de controle door de OVAM op 20 juli 1995 van het terrein waarop u exploiteert, werd in uw aanwezigheid vastgesteld dat er bepaalde afvalstoffen verwijderd waren, maar ook dat de verharding over het volledige terrein (bestaande uit bouw- en sloopafvalstoffen; asresten ...) nog steeds aanwezig was. Tot op heden is dit het geval, zeven jaar na de eerste afstapping van de OVAM.

Gelet op de overtreding van artikel 12 en artikel 37 van voormeld decreet; gelet op de verklaringen die u hebt afgelegd tijdens de hoorzitting; gelet op het feit dat er zich nog steeds afvalstoffen bevinden op de hoger vermelde terreinen,

gelet op het feit dat de terreinen zich niet lenen tot storten van afvalstoffen noch u een vergunning heeft om dergelijke inrichting uit te baten en gelet op de kennelijke hinder die uitgaat van het storten van de afvalstoffen (in ophoging) op de illegale stortplaats,

beslist de OVAM om de betreffende afvalstoffen ambtshalve te verwijderen.

De ambtshalve verwijdering zal gebeuren op kosten van de eigenaars en of exploitant (u).

Wij rekenen op uw zin voor behoorlijk burgerschap bij uitvoering van de werken door de OVAM.

(...)”.

Eveneens met een aangetekend schrijven van 6 augustus 1996 wordt aan het echtpaar VAN GUYSE-D’HOLLANDER de tweede thans bestreden beslissing betekend.

Ze luidt als volgt :

“Gemotiveerde kennisgeving van de beslissingen van de OVAM na hoorzitting
Geachte heer,

Geachte mevrouw,

U werd per aangetekende brief dd. 08.06.1995 uitgenodigd op een hoorzitting in de kantoren van de OVAM om uw standpunt naar voor te brengen inzake het illegaal achterlaten van afvalstoffen op het terrein gelegen langs de Voorhoutstraat te Stekene. U bent op deze uitnodiging niet ingegaan.

Een plaatsbezoek door de OVAM uitgevoerd dd. 10.06.96 wees uit dat de afvalstoffen tot nog toe niet werden verwijderd.

Gelet op de overtreding van artikel 12 van het decreet betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen van 02.07.1981, zoals gewijzigd door het decreet van 20.04.1994 (afvalstoffendecreet, Belgisch Staatsblad 29.04.1994, blz. 11.453 en volgende);

Gelet op het risico van hinder of schade die de afvalstoffen toebrengen aan de mens of aan het leefmilieu cfr. artikel 37 van het afvalstoffendecreet; beslist de OVAM om de betreffende afvalstoffen ambtshalve te verwijderen.

De ambtshalve verwijdering zal plaatsvinden op kosten van de eigenaar (u) en of exploitant.

(...)”.

Tenslotte, nog steeds met een aangetekend schrijven van 6 augustus 1996, wordt aan het echtpaar VAN GUYSE-BROUCKAERT de derde thans bestreden beslissing betekend.

Zij is in vrijwel identieke bewoordingen gesteld als deze die werd betekend aan de b.v.b.a. VAN GUYSE EN ZONEN.

1.8. Volledigheidshalve weze aangestipt dat de b.v.b.a. VAN GUYSE EN ZONEN nog een ander annulatieberoep indiende (zaak nr. A. 72.181) dat de vernietiging beoogt van de beslissing van 26 augustus 1996 van de Vlaamse minister van openbare werken, vervoer en ruimtelijke ordening, houdende de weigering van de regularisatievergunning voor een pompstation, afdak, hokedrukinstallatie en een verharding aan de Voorhoutstraat 83 te Stekene.

Deze zaak is nog hangende;

2. De gegrondheid van de beroepen

2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in de drie zaken dezelfde middelen aanvoeren;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partijen als eerste middel de schending aanvoeren van artikel 12 van het decreet betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen van 2 juli 1981 (afvalstoffendecreet) doordat de verwerende partij in de door haar genomen beslissingen niet aangeeft welke afvalstoffen de verzoekende partijen zouden hebben achtergelaten in strijd met de voorschriften van het afvalstoffendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan; dat zij betogen dat de aanduiding van de materialen die aanwezig zijn en dienen verwijderd te worden niet is gedetailleerd en dat bovendien niet is aangegeven volgens welke bepalingen van het decreet of van de uitvoeringsbesluiten ervan het zou gaan om materialen die behoren tot de verboden afvalstoffen en dienen te worden verwijderd, dat zij derhalve niet kunnen nagaan of het gaat om verboden afvalstoffen, dat dit des te noodzakelijker was nu de verzoekende partijen reeds op eigen initiatief overgingen tot de verwijdering van de materialen en zij er derhalve van overtuigd waren dat alle materialen die dienden verwijderd te worden ook verwijderd waren;

2.1.2. Overwegende dat in de memories van antwoord de verwerende partij aanstipt dat de bestreden beslissingen werden getroffen en aangetekend ter kennis gebracht als sluitstuk van alle vereiste procedurestappen die in het dossier werden ondernomen om tot een ambtshalve verwijdering te komen, te weten het proces-verbaal van 12 oktober 1989, de ingebrekestelling van 22 april 1993, de beslissing tot ambtshalve verwijdering van 8 juni 1995, de hoorzitting, de afstapping ter plaatse, de bestreden beslissing; dat zij stelt dat zij in de ingebrekestelling van 22 april 1993 de afvalstoffen heeft opgesomd zoals in het proces-verbaal en heeft gesteld dat de verwijdering diende te gebeuren naar een daartoe vergunde inrichting en onder controle van de OVAM, dat in alle verdere stukken uitdrukkelijk hiernaar werd verwezen, dat deze ingebrekestelling volstaat en niet dient geëxpliciteerd te worden naar o.m. hoeveelheden, dat de verzoekende partijen nooit gevolg gaven aan de ingebrekestelling, nooit contact opnamen met de OVAM en nooit een verwijderingsplan voorlegden, dat aldus de misvatting in hoofde van de verzoekende partijen

als zouden zij alle afvalstoffen hebben verwijderd alleen aan henzelf te wijten is gezien zij nooit contact opnamen met de OVAM;

2.1.3. Overwegende dat in de memories van wederantwoord de verzoekende partijen doen gelden dat de verwerende partij zich niet op de ingebrekestelling van 22 april 1993 kan beroepen nu deze was gesteund op het oude artikel 21, § 2, c), van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981, en deze bepaling werd vervangen door artikel 37 van het afvalstoffendecreet, zoals gewijzigd door het decreet van 20 april 1994, dat dit impliceert dat de procedure diende hernomen te worden en dat de verwerende partij zich niet meer kan beroepen op documenten voorafgaand aan het vernieuwde afvalstoffendecreet; dat zij voorts aanstippen dat uit de brieven van 22 april 1993 niet blijkt dat zij contact dienden op te nemen met de OVAM;

2.1.4.1. Overwegende dat artikel 12 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981, zoals het gold ten tijde van de bestreden beslissing, luidde als volgt :

“Het is verboden afvalstoffen achter te laten of te verwijderen in strijd met de voorschriften van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan”;

dat deze bepaling zich richt tot de rechtsonderhorigen die afvalstoffen achterlaten of verwijderen of van plan zijn zulks te doen; dat ze geen verplichtingen oplegt aan de overheid in het algemeen of aan de OVAM in het bijzonder en dat ze hoege-naamd niet voorschrijft dat in beslissingen houdende ambtshalve verwijdering van afvalstoffen moet worden aangegeven welke afvalstoffen worden achtergelaten of verwijderd in strijd met de voorschriften van het decreet; dat er dan ook geen sprake kan zijn van een schending van artikel 12 van het afvalstoffendecreet door de OVAM; dat daarenboven zowel in de bestreden beslissing gericht aan de b.v.b.a. Frans VAN GUYSE EN ZONEN, als in deze gericht aan Jozef VAN GUYSE duidelijk gewag wordt gemaakt van “bouw- en sloopafvalstoffen” en “asresten” die blijkbaar werden gebruikt als “verharding over het volledige terrein”; dat uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat ook de verzoekende partijen in de zaak nr. A. 71.544 kennis hadden van evengenoemde afvalstoffen waarover het ging, hetgeen niet verwonderlijk is gezien de band die er onbetwistbaar bestaat tussen de drie verzoekende partijen; dat het middel niet gegrond is;

2.1.4.2. Overwegende, wat het betoog van de verzoekende partijen in de memories van wederantwoord betreft, met name dat de verwerende partij zich niet mocht beroepen op documenten voorafgaand aan het op 20 april 1994 gewijzigde

afvalstoffendecreet, dat dit betoog neerkomt op een nieuw middel dat zij reeds konden aanvoeren in hun verzoekschrift; dat dienvolgens dit middel, niet van openbare orde zijnde, niet ontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen als tweede middel de schending aanvoeren van artikel 37, § 1, van het afvalstoffendecreet; dat zij betogen dat deze bepaling voorziet dat afvalstoffen ambtshalve kunnen verwijderd worden, hetgeen wijst op een substitutieve mogelijkheid tot ambtshalve verwijdering door de OVAM, zodat aan de verzoekende partijen nog de mogelijkheid diende te worden geboden om vooralsnog zelf tot ambtshalve verwijdering over te gaan;

2.2.2. Overwegende dat in de memories van antwoord de verwerende partij betoogt dat het woord “kan” in het door de verzoekende partijen geciteerde artikel 37, § 1, van het afvalstoffendecreet betekent dat de OVAM niet verplicht is tot ambtshalve verwijdering over te gaan, maar dat het decreet haar hiertoe onder bepaalde voorwaarden de mogelijkheid biedt; dat zij stelt dat zij in casu naar alle redelijkheid en progressiviteit handelde en dat de verzoekende partijen zelf herhaaldelijk nalieten alle nodige maatregelen te treffen, alhoewel zij hiertoe zeven jaar de tijd kregen;

2.2.3. Overwegende dat in de memories van wederantwoord de verzoekende partijen nog doen gelden dat de ambtshalve verwijdering, op kosten van de eigenaar, een uitzonderlijke maatregel is die slechts mag worden toegepast wanneer de andere mogelijkheden uitgeput zijn, dat dit in casu zeker nog niet het geval was, nu zij zelf reeds een aantal afvalstoffen hadden verwijderd en niets uitsloot dat zij ook nog de resterende afvalstoffen zouden verwijderen, indien zij hiertoe op duidelijke wijze werden aangemaand door de OVAM; dat zij er aan toevoegen dat, gelet op de opheffing van het vroegere artikel 21, § 2, c, van het afvalstoffendecreet, de vroegere ingebrekestellingen en procedurestappen waren vervallen en men de procedure opnieuw diende op te starten, volledig conform artikel 37 van het afvalstoffendecreet; dat zij bovendien opmerken dat de ingebrekestelling van 6 augustus 1996 niet aanduidt welk het risico is van hinder of schade voor de mens of het leefmilieu, alhoewel het een onontbeerlijke voorwaarde betreft;

2.2.4.1. Overwegende dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat deze gestoeld zijn op artikel 37 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981; dat dit artikel zoals het gold ten tijde van de bestreden beslissingen, luidde als volgt :

“Wanneer afvalstoffen worden achtergelaten of verwijderd in overtreding van artikel 12 van dit decreet, en er hierdoor risico bestaat van hinder of schade voor de mens of het leefmilieu, kan de OVAM deze afvalstoffen ambtshalve verwijderen. De OVAM kan hiertoe de bijstand vorderen van de rijkswacht, de politie, de brandweer, de civiele bescherming en andere besturen.

Zo mogelijk wordt de overtreder vooraf gehoord. In ieder geval worden de maatregel en de motieven ervan ter kennis gebracht van de overtreder bij aangetekend schrijven.

De ambtshalve verwijdering vindt plaats op kosten van de overtreder”;

dat het woord “kan” in de eerste volzin van deze bepaling er op wijst dat de OVAM over de mogelijkheid beschikt om afvalstoffen ambtshalve te verwijderen indien aan de daartoe gestelde voorwaarden is voldaan, doch dat deze instelling niet verplicht is om automatisch tot ambtshalve verwijdering over te gaan indien aan de voorwaarden is voldaan; dat aldus de OVAM desbetreffend over een appreciatiebevoegdheid beschikt; dat niets in deze bepaling er evenwel op wijst dat diegene die afvalstoffen achterlaat of verwijdert in strijd met artikel 12 van het decreet steeds de mogelijkheid moet krijgen om eerst zelf tot verwijdering van de afvalstoffen over te gaan; dat het wel zo is dat de overtreder “zo mogelijk” moet worden gehoord, doch dat dit niet te vereenzelvigen is met een recht waarover de overtreder zou beschikken om eerst zelf de kans te krijgen de afvalstoffen te verwijderen; dat bovendien er niet kan worden aan voorbijgegaan dat artikel 37 van het afvalstoffendecreet gesitueerd is in het hoofdstuk “veiligheidsmaatregelen” en dat de aard van een veiligheidsmaatregel zich over het algemeen slecht verdraagt met het stelselmatig verlenen van een termijn aan de overtreder om zelf de afvalstoffen te verwijderen; dat het tweede middel zoals aangevoerd en uiteengezet in de verzoekschriften, niet gegrond is;

2.2.4.2. Overwegende dat voor het eerst in de memories van wederantwoord de verzoekende partijen nog aanvoeren dat in de bestreden besluiten niet is aangeduid welk risico van hinder of schade voor de mens of het leefmilieu bestond; dat deze grief neerkomt op een nieuw middel dat niet van openbare orde is en dat de verzoekende partijen reeds hadden kunnen aanvoeren in hun verzoekschriften; dat het dan ook onontvankelijk is;

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partijen als derde middel de schending aanvoeren van “het zorgvuldigheidsbeginsel :

“Doordat de bestreden beslissing blijkt geeft van een totaal gebrek aan nauwgezetheid en ernst bij het overwegen van de motieven en gevolgen van de beslissing”;

dat zij desbetreffend volgende toelichting verstrekken :

“Immers, het kan niet worden ontkend dat de verzoekende partij inspanningen heeft gedaan om tegemoet te komen aan de eisen van de verwerende partij, aangezien uit de beslissing van verwerende partij van 06 augustus 1996 blijkt dat de verzoekende partij ook effectief is overgegaan tot verwijdering van bepaalde afvalstoffen.

Er kan dan ook niet worden gesteld dat verzoekende partij te kwader trouw en niet mede-werkend zou zijn, te meer daar uit niets blijkt dat het lange tijdsverloop sedert het proces-verbaal van 12.10.1989 te wijten zou zijn aan verzoekende partij.

Verwerende partij had derhalve in het kader van een behoorlijk bestuur dienen te handelen met de grootste zorgvuldigheid door duidelijk aan te geven welke afvalstoffen nog dienen verwijderd te worden en tevens aan verzoekende partij de kans te geven om zelf tot verwijdering ervan over te gaan, zoals zij dit reeds eerder had gedaan.

Immers, het zelf ambtshalve verwijderen van de afvalstoffen op kosten van de overtreder is een zeer zware sanktie die slechts in uiterste omstandigheden verantwoord is, d.w.z. wanneer is gebleken dat alle andere mogelijkheden ten volle werden uitgeput.

In casu is dit niet gebeurd, alhoewel uit het feit dat de hoorzitting heeft plaatsgehad op 21.06.1995, een controle op 20 juli 1995 en de beslissing tot ambtshalve verwijdering meer dan een jaar later werd genomen, er voldoende blijkt dat er geen hoogdringendheid aanwezig is, zodat er geen enkele ernstige reden voorhanden was om niet eerst verzoekende partij de gelegenheid te geven eerst zelf tot verwijdering over te gaan, vooraleer zelf tot ambtshalve verwijdering over te gaan.

Ook dit middel is derhalve gegrond”;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memories van antwoord stelt dat uit het dossier en uit de genomen beslissingen blijkt dat de OVAM de grootste zorgvuldigheid heeft aan de dag gelegd, tijdens alle procedure-stappen en bij het nemen van de beslissing tot ambtshalve verwijdering; dat het feit dat tussen de diverse beslissingsmomenten een zekere tijdspanne ligt, een bewijs te meer is van de bijzonder minutieuze voorbereiding van de OVAM bij het nemen van beslissingen met een belangrijke impact; dat dit ook betekent dat aan de verzoekende partijen nog meer tijd werd gegund om, indien zij inderdaad met de OVAM wensten mee te werken, zelf de verwijderingswerken uit te voeren en dat om artikel 37 van het afvalstoffendecreet te kunnen toepassen geen hoogdringendheid is vereist;

2.3.3. Overwegende dat in de memories van wederantwoord de verzoekende partijen nog betogen dat de argumentatie van de verwerende partij dat zij reeds sedert 1989 met deze aangelegenheid bezig was geen weerlegging vormt,

nu er een nieuwe wettelijke bepaling was tussengekomen die als uitgangspunt diende te worden genomen;

2.3.4.1. Overwegende dat uit de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de verzoekende partijen voldoende wisten over welke afvalstoffen het in casu ging;

2.3.4.2. Overwegende, voorts, dat zoals bij de bespreking van het tweede middel reeds is gewezen, de verwerende partij op basis van de toendertijd geldende regelgeving geenszins was verplicht de verzoekende partijen eerst de kans te geven de afvalstoffen zelf te verwijderen; dat bovendien in redelijkheid niet staande kan worden gehouden dat de verzoekende partijen daartoe de kans niet hebben gekregen nu er tussen de vaststelling van 20 juli 1995 dat er nog steeds afvalstoffen aanwezig waren en de bestreden beslissingen meer dan een jaar is verlopen; dat, tenslotte, uit artikel 37 van het afvalstoffendecreet niet blijkt dat hoogdringendheid moet voorhanden zijn om een beslissing tot ambtshalve verwijdering te kunnen nemen;

Overwegende dat het derde middel niet gegrond is;

2.4.1. Overwegende dat de verzoekende partijen als vierde middel de schending aanvoeren van het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel; dat zij in essentie doen gelden dat de verwerende partij met meer kordaatheid en diligentie diende op te treden;

2.4.2. Overwegende dat in de memories van antwoord de verwerende partij betoogt dat de verzoekende partijen met twee maten en gewichten meten, nu zij de OVAM verwijten enerzijds te traag en anderzijds te snel te hebben gehandeld, dat de verzoekende partijen nergens aangeven waar zij geschaad zijn doordat de OVAM haar beslissingen goed voorbereidde en enkel na weloverwogen beraad haar beslissingen bevestigde, dat sinds de brief van 8 juni 1995 de verzoekende partijen op de hoogte waren van een beslissing tot ambtshalve verwijdering, en dat zij uit een gedogen van de overheid geen rechten kunnen putten;

2.4.3. Overwegende dat in de memories van wederantwoord de verzoekende partijen benadrukken dat zij zelf eerst de kans moesten krijgen om tot een verwijdering van de afvalstoffen over te gaan;

2.4.4. Overwegende dat uit het overzicht van de feiten blijkt dat reeds sedert 1989 de verzoekende partijen wordt aangewreven dat zij illegaal afvalstoffen opslaan; dat tot tweemaal toe, namelijk met brieven van 22 april 1993 en 8 juni 1995, zij werden aangemaand om de afvalstoffen te verwijderen; dat, nadat op 20 juli 1995 werd vastgesteld dat er nog afvalstoffen aanwezig zijn, op 6 augustus 1996 de thans bestreden beslissingen worden genomen; dat daaruit blijkt dat de verwerende partij de verzoekende partijen voldoende de kans en de tijd heeft gegeven om alle afvalstoffen te verwijderen; dat zij er geen rechtmatig belang bij hebben zich er over te beklagen dat hen een zeer ruime termijn werd gegeven om tot verwijdering van de afvalstoffen over te gaan en dat zij zich niet kunnen beroepen op hun eigen nalatigheid dienaangaande; dat het middel niet gegrond is;

2.5.1. Overwegende dat de verzoekende partijen als vijfde middel aanvoeren “afwezigheid van motieven, minstens gebrekkige motieven en afwezigheid van een ernstige rechtvaardigingsgrond, minstens schending van het algemeen beginsel van motivering”; dat zij betogen dat artikel 37, § 2, van het afvalstoffen-decreet voorziet dat de maatregel en de motieven ervan ter kennis dienen te worden gebracht van de overtreder bij aangetekend schrijven, dat in casu dit niet het geval was, dat de bestreden beslissingen duidelijk niet gemotiveerd zijn en niet de motieven aangeven waarop zij steunen, dat het alzo helemaal niet duidelijk is of de verwerende partij rekening hield met de bewijzen die de verzoekende partijen bijbrachten inzake de verwijdering van bepaalde materialen, dat het ook niet duidelijk is welke afvalstoffen nog aanwezig zouden zijn en dat evenmin wordt aangegeven waarom de terreinen ongeschikt zijn voor storten en een vergunning vereist is; dat zij besluiten dat er geen rechtvaardigingsgrond voorhanden is om de beslissing te verantwoorden;

2.5.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memories van antwoord betoogt dat de bestreden beslissingen wel degelijk uitdrukkelijk en afdoende gemotiveerd zijn en steunen op deugdelijke motieven die de verzoekende partijen kennen; dat daarop de verwerende partij de motivering van de bestreden beslissingen overloopt; dat zij stelt dat de argumenten van de verzoekende partijen niet terzake zijn, dat zij immers niet kunnen ontkennen dat zij over geen vergunning beschikken voor het opslaan van afvalstoffen, terwijl dit nochtans vereist is door het afvalstoffendecreet; dat zij er op wijst dat artikel 12 van dit decreet voorziet dat geen afvalstoffen mogen worden achtergelaten in strijd met het decreet of zijn uitvoeringsbesluiten en dat zij uitdrukkelijk verwijst naar het plaatsbezoek van

20 juli 1995 in aanwezigheid van de verzoekende partijen en naar de afvalstoffen die nog werden vastgesteld; dat, tenslotte, zij de aandacht van de Raad erop vestigt dat de verzoekende partijen nergens ontkennen dat op heden de afvalstoffen die werden vastgesteld op het plaatsbezoek van 20 juli 1995 nog steeds niet legaal werden verwijderd;

2.5.3. Overwegende dat in de memories van wederantwoord de verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij niet kan verwijzen naar hetgeen gebeurd is voorafgaand aan de aangetekende brief van 8 juni 1995, aangezien al hetgeen daaraan voorafgaat gesteund was op de oude wettelijke bepalingen, die nadien werden gewijzigd bij decreet van 20 april 1994 en dat het niet volstaat te verwijzen naar bepaalde zaken, zoals de kennelijke hinder, zonder specifiek aan te tonen over welke afvalstoffen het precies gaat en in welke mate deze een hinder vormen;

2.5.4.1. Overwegende dat bij de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de verzoekende partijen uit de bestreden beslissingen konden opmaken welke afvalstoffen nog dienden te worden verwijderd; dat in de bestreden beslissingen expliciet werd verwezen naar de artikelen 12 en 37 van het afvalstoffendecreet; dat in artikel 12 wordt bepaald dat het verboden is afvalstoffen achter te laten of te verwijderen in strijd met de voorschriften van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan; dat voor het storten van afvalstoffen in principe een milieuvergunning is vereist, hetgeen blijkt uit de ten tijde van de bestreden beslissing geldende indelingsrubriek 2.1. van de indelingslijst in bijlage I bij Vlarem I; dat de verzoekende partijen moeten worden geacht deze wetgeving te kennen en dus te weten dat zij een vergunning nodig hebben; dat gelet op de principiële vergunningsplicht en de ontstentenis van een vergunning het er zelfs niet toe doet of de terreinen zich lenen voor het storten van afvalstoffen; dat door de ontstentenis van een vergunning afvalstoffen in strijd met artikel 14 van het afvalstoffendecreet worden verwijderd, hetgeen meteen een strijdigheid oplevert met artikel 12 van het afvalstoffendecreet, en dat alsdan door de overheid naar artikel 37 van het afvalstoffendecreet kon worden gegrepen; dat de verzoekende partijen niet op goede grond doen gelden dat geen rekening werd gehouden met de door hen bijgebrachte stukken; dat tijdens de hoorzitting van 29 juni 1995 Jozef VAN GUYSE foto's neerlegde ter ondersteuning van zijn verklaring dat afvalstoffen waren verwijderd en dat hij verklaarde dat op zijn bedrijf bewijzen ter inzage lagen; dat, zoals blijkt uit de brief van 31 juli 1995 aan de raadsman van de OVAM, daarop op 20 juli 1995

door de verwerende partij de kwestie ter plaatse werd onderzocht; dat in de brief van 31 juli 1995 aan de raadsman van de verwerende partij staat geschreven dat het terrein werd genivelleerd, dat de lekkende vaten met olie-derivaten waren verdwenen en dat nog een zwartkleurige zandbodem restte; dat evenwel ook werd vastgesteld dat het terrein in zijn geheel was opgehoogd met steenpuin, bouw- en sloopafval, alsook asresten, om tot een terreinverharding te komen; dat daaruit duidelijk blijkt dat de verwerende partij wel degelijk rekening hield met de stukken die de verzoekende partijen bijbrachten, maar dat zij na een plaatsbezoek tot het besluit kwam, dat nog steeds afvalstoffen op het terrein aanwezig waren; dat het middel zoals geadstrueerd in het verzoekschrift niet gegrond is;

2.5.4.2. Overwegende dat, zoals bij het tweede middel, ook in het vijfde middel de verzoekende partijen voor het eerst in de memories van wederantwoord zich erover beklagen dat in de bestreden beslissingen niet is aangetoond in welke mate de afvalstoffen een hinder vormden; dat die grief dan ook onontvankelijk is;

2.6.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in de verzoekschriften als zesde middel aanvoeren “machtsoverschrijding en/of machtsafwending en/of machtsmisbruik”; dat zij doen gelden dat de verwerende partij niet de bevoegdheid heeft om zonder enige titel zelf tot verwijdering van de afvalstoffen over te gaan; dat zij stellen niet te weten op welke wijze de verwijdering zal gebeuren en door wie, en dat zij dus geen enkel zicht hebben op de kosten die de verwijdering met zich zal brengen;

2.6.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memories van antwoord stelt dat artikel 37 van het afvalstoffendecreet in de mogelijkheid voorziet om de afvalstoffen ambtshalve te verwijderen en dat zij haar beslissing terzake minutieus voorbereidde, dat aan de voorwaarden van artikel 37 is voldaan nu zich onvergunde afvalstoffen op het terrein bevinden, dat de hoorplicht werd gerespecteerd en dat een gemotiveerde beslissing aan de overtreders werd betekend, dat zij er aan toevoegt dat de verzoekende partijen nalaten op enige manier aannemelijk te maken dat van machtsmisbruik of machtsoverschrijding sprake zou kunnen zijn en dat in zoverre het zesde middel onontvankelijk is; dat, tenslotte, zij van oordeel zijn dat de omstandigheid dat de OVAM onderworpen is aan de wetgeving op de overheidsopdrachten voldoende waarborgen biedt inzake de prijs/kwaliteitverhouding van de ambtshalve verwijdering;

2.6.3. Overwegende dat in de memories van wederantwoord de verzoekende partijen ontkennen dat aan de voorwaarden van artikel 37 van het afvalstoffendecreet zou zijn voldaan en dat de verwerende partij niet aantoont dat afvalstoffen werden achtergelaten of verwijderd in overtreding met artikel 12 van het afvalstoffendecreet, noch dat er een risico bestaat van hinder of schade voor de mens of het leefmilieu;

2.6.4. Overwegende dat, zoals reeds werd gewezen bij de bespreking van het vijfde middel, de verzoekende partijen, daar zij niet over een milieuvergunning beschikken voor de opslag van de nog resterende afvalstoffen, hetgeen in strijd is met artikel 14 van het afvalstoffendecreet, artikel 12 van hetzelfde decreet miskennen dat verbiedt afvalstoffen achter te laten of te verwijderen in strijd met het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan; dat artikel 37 van het afvalstoffendecreet bepaalt dat in zulk een geval en wanneer hierdoor een risico bestaat van hinder of schade voor de mens of het leefmilieu, de OVAM ambtshalve afvalstoffen kan verwijderen: dat derhalve evengenoemde bepaling de rechtsgrond biedt voor de betwiste beslissingen en dat een andere “titel” niet is vereist; dat ook bij het zesde middel de verzoekende partijen voor het eerst in de memorie van wederantwoord, en dus op onontvankelijk wijze, stellen dat de verwerende partij niet aantoont dat er een risico bestaat van hinder of schade voor de mens of het leefmilieu; dat de grief van de verzoekende partijen dat zij geen zicht op de kosten hebben, niet kan worden aangenomen nu de OVAM onderworpen is aan de wetgeving op de overheidsopdrachten die een voldoende garantie inhoudt dat de kosten in verhouding zullen staan tot de uit te voeren werken; dat daarenboven de verzoekende partijen voldoende kansen hebben gekregen om zelf tot verwijdering van alle afvalstoffen over te gaan, zodat zij thans zich er bezwaarlijk kunnen over beklagen geen zicht te hebben op de kosten die een ambtshalve verwijdering zal meebrengen; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op 396,64 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een vierde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig mei tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.